

Mõtisklused kirjasatjatega

I osa

Kirjasatja küsimused

Kui karjuv valu südames paneb muidu kirjaoskamatu mõtiskleja kirjutama – kas pole see mitte Jumala ime?

Mitmed minu *mõtisklustele* kaasamõtledjad on küsinud, et miks olen oma kaemuslikke mõtisklusi hakanud avaldama *Contemplationis* nime all.

Sellise korrektuuri tegi Lektööri Terra Mariana peatoimetaja¹, Rooma-Katoliku Kiriku ustav vend Isidorus. Vennal on õigus, kui ta märgib, et mõtisklus (ld. meditatio) on mitmeti mõistetav väga ulatuslikul kasutusosal. Kontemplatsioon on mõiste, mis ei ole mõeldav ilma eelneva puhastumismüsteeriumita. Puhastumisriitus on olnud ja on kasutusel kloostrites ja vaimulikes rüütliordudes, aga on ka individuaalselt praktiseeritav.

Mõtisklusel meditatsiooni tähenduses pole puhastumine kohustuslik või mitte selliselt reglementeeritud.

Transfiguratsioon, nagu kirkastumine, saabub ootuspäraselt kontemplatsiooni tulemusel. Kontemplatsioon ilma kirkastumiseta on nagu sufi luule: kõik on selgesõnaline ja hästi mõistetav, aga ikka nagu kristallklaasist seinaga taga – kõik on puhas ja läbipaistev, aga ometi jääte kõrvalseisjaks.

Traditsiooni tarkusest saadav tulu jääb tihti suurtele rahvahulkadele arusaamatuks, nii on tark lihtsalt uskuda õpetust, mis hästi töötab – kas pole?. Igasugustel eksperimentidel võivad olla äraarvamatud tagajärjed. Võin öeldut kinnitada oma kahetsusväärsete eksirännakute põhjal. Tark õpib teiste vigadest, ehk läheb Teilgi kangelasgeene mujal tarvis.

Selle reaalsuse vastu siin huvi tundvad kirjasatjad tahavad teada: Mis järgneb vabaturumajandustsüklile liberaal-demokraatliku diktatuuri varjust väljumisel? Kas elu pärast kapitalismi on veel võimalik?

Kui kirjasatjad arvavad, et olen pärast minu kirjeldatud mentaalset apokalüpsist 21.12.12 prohvetiks määratud, siis õnneks või õnnetuseks see nii ei ole.

Tunnetusteoorial – vt. kr gnosis – põhinev kirkastumine ei anna minule julgust ennast veel gnostikuks arvata. Olen sama ekslik mehikene, kui enne 21.12.12 kirjeldatud sündmust. Võin vaid kinnitada, et olen moraalselt tõusnud nii, et julgen ennast täie vastutustundega nimetada meie Jumala alandlikuks õpilaseks Stud. Dei (ld. Studiosum Dei). Mis võib olla veel ülevam, mille nimel olen valmis loobuma kõikidest oma varasematest tiitlitest ja au- ametinimetustest. Nii, et küsimusele, mis saab pärast kapitalismi ja kui palju meile lõpuootuses aega antakse, kui üldse antakse, ei oska vastata.

Minu, kui Rooma-Katoliku Kiriku alama käest küsitakse, kas ma arvan, et konservatiivne ristiusk on ainus võimalus taevaste juurde tõusta? Ei arva. Kuidas ma võiksin? Meie ju mõistame, et kui mina oleksin sündinud Juudamaal juudi perekonnas, siis oleksin mina suure tõenäosusega judaist. Sama hästi, kui mina oleksin sündinud mõnes islami riigis, islami usuliste perekonnas, siis oleksin ma suure tõenäosusega moslem.

¹ www.TerraMariana.eu

Need näited ei piirdu mitte üksnes Abrahami laste Raamatute Raamatu õpetuse järgijatega, mis põhineb ühel algõpetusel, vaid laieneb kõikidele usunditele, millede üle ei ole mina kohtumõistja.

Oma olemuselt oleksin minagi üks uskmatu Toomas, kui mitte võitlev ateist². Õnneks on minule juba varases nooruses osaks saanud väga reaalsed religioossed kogemused, mistõttu olen kohustunud mõistev olema nende õnnetute osas, kes ei ole osutunud valituiks. Üks ameerika sõjaveteranist kirjamees on kirjutanud, et kaevikutes ateiste ei ole. Eks Issanda teed on äraseletamatud, aga tema arm on äralõpmata.

Miks Rooma-Katoliku riitus? Eksterritoriaalses arvestuses on Vatikani linn-riigil Sancta Sedes et Status Civitatis Vaticanae ca 1,2 miljardit alamt üle ilma, seega rahvaarvult teine riik pärast Hiina RV-i. Minusuguse provintsiaali eneseväärtushinnangut tõstab siiski hoopis enam teadmine, et Püha Tooli alamana kuulun ma riiki, kus on rohkem kui 2000 aastat süsteemselt ja meetoodiliselt igavikulisi väärtusi kantud.

Lugeja küsimustele vastuseid otsidas taipasin korraga, et kohustun ennast tutvustama nii, et minu kaasmõtlejad mind üle ei hindaks ja vastused saaksid minule võimetekohasemad.

Ennast tutvustava osa tahan esitada lihtsas jutustavas vormis, et olla Teie vennana paremini mõistetav.

Sündisin korralikus perekonnas, nii et ristiti mind 1947.aastal Jõulu esimesel pühal, olles siis alles 3-kuine. Kaasasündinud kangelasgeenid kaitsesid mind koolihariduse eest ja kärsitu loomus paiskas mind loomingulistele otsingutele laias ilmas. Algul suure kodumaa, endise NSV Liidu avarustel, nüüd Lääne-Euroopa kitsastes tingimustes. Sedagi peatükki kirjutan ühes Palermo väikeses hotellis.

Minu enesearmastus selles mateerias siin on juba hästi rahuldatud, seega otsin rohkem intellektuaalseid seiklusi, mille tõenduseks on asjaolu, et olen juba mitmes nädal Sitsiilias. Olen 24. kord Itaalias, põhiliselt küll ainult Roomas viibinud. On mai kuu, istun hotelli lähedal looduses või mõne kohviku terrassil, vaatlen möödujaid, rand on kõrval, aga meres olen ainult neli korda käinud. Hakkan väsima kõigest, alles on jäänud vaid eakohased mentaalsed seiklused ja see on ootamatult suur rikkus.

Saadan siin oma emand Marika Katarina't tööasjus, seega on minul mõningad kohustused, aga see ei ole vabandus, et siin Palermo hotellis istuda.

Kirjutan varastel hommikutundidel nõ. alfa sagedusest väljumisel. Püüan saadud teadmised kohe mõtisklusteks vormistada, et mitte unustada. Saaksin ka arvutis kirjutamisega hakkama, aga kirjutan tavalise sõepliatsiga, seda paberilt tõstmata ja parandusi tegemata. Selline vanamoodne nostalgitsemine põhineb tunnetusteoorial ja ma pean sellega elama, sest see on minu võimete piir.

Tunnetusteooriaid tundev lugeja mõistab, miks ei ole minu kirjatükid üles ehitatud nagu koolis on õpetatud ja näeb pisut vaeva minu mittestandardises esituslaadis järjepidamisega. Jah, minul on ebamugav ka minule lakoonilist retoorikat õpetanud kirjandusõpetajate Marcus Aureliuse ja La Rochefoucaud ees, minule meeldib ka lihtsate tõdede mehena tuntud Ignatios Loyola. Minu rococoolikku vigurdamist ei taluks ka minu armastatud vene kirjandusklassikud mitte. Tunnen ikka, et minu pliatsit juhib neil varastel tundidel keegi teine, see keegi ilutsev teine käib minuga kaasas minu lapsepõlvest.

Mitmed kunstnikud ja kunstiteadlased on minule lapsepõlvest tuttavad tänu minu kunstiteadlikule suguselstile. Lapsepõlvelõhnadest elavad minus õlivärvi ja raamatute tolmu lõhn. Magasin Nõmme ateljee ühes servas asuvas raamatukogus. See-eest suved veetsin värskes õhus

² Ateiste kokku on ainult alla 2%. Barret & Co. Statistika

ERKI (nüüd Kunstiakadeemia) pansionaadis Väana-Jõesuus, hiljem ka Keila-Joal. Oli rikas lapsepõlv. ENSV ajal tänavalapsi siis enam ei olnud. Seetõttu on minu generatsioonil enamasti kõigil lapsepõlvest kaunid mälestused. Huviringid ja spordiklubid olid kõikjal ja kõigile tasuta.

Lähen nüüd jalutama, ehk käin ka meres.

Hingasingi eile oma barbari kopsudega päris tublisti Euroopa kultuuri algajaloo viljastavat õhku. Käisin ka Montenellos ujumas.

Järjest süvenevas kuldvasika kummardamise orjuses leian endale vabaduse materiaalses kasinuses, mis on minu suveräänne prioriteet. Olen tänulik oma kuuluvusele. Minu egoris on ikka mind manitsetud kaitsma end materiaalsete ahvatluste eest.

Vaimu juhib Taevas – vahel riivab Vaim ka Maad. Mateeria orjus Taevast ehk ei riiva.

Omades au olla Johanniidide, see on rahvakeeli Malta Rütliordu, esindaja Balti riikides aastast 1995. Aastast 2013 olen reservi arvatud kui Tallinna ja kogu Eesti emeriitprior.

Mäletan, kui mind Valettas volitati esindama Johanniidide, tuli minul täita ankeet, kuhu tahtsin uhkusega oma tegevusalaks noores EV-s märkida ettevõtja. Omasin Eesti esimest kinnisvaraettevõtet Aspar Building. Märkasin, kuidas väga vanade ja rikaste suguvõsade esindajad hakkasid korraka minu ümber pilke vahetama ja palusid minul mingi teine tegevusala ankeeti märkida. Minule jäi siis arusaamatuks, miks ei ole rahaga kokkupuutumine seisusekohane. Minu provintslikkude mõistmatusse suhtuti suure suuremeelsusega ja tehti kaks ankeeti, teine ainult rangelt ametkondlikuks kasutamiseks. Päris piinlik meenutada, kuid õppisin minusuguste primitiivide suhtes kannatlik ja suuremeelne olema.

Oma vaimsete õpingute eest tahan tänus mälestada, lisaks juba nimetatud õpetajatele, ajaloost üht meest, kellega olen ka selles reaalsuses kokku puutunud. Minul on olnud õnn, koos minu emand Marika'ga, saada regulaarselt orientaalfilosoofia eratunde koos hästi põhjendatud võrdlevate usuteaduslike kommentaaridega. Tänu hästi tuntud mõtlejale ja erudiidile Cav. Haljand Udamile, Ordo Altaria Mariana Rütlioristi kavalerile (kahjuks postuumselt). Meie sõbra ja õpetaja viimane kiri, mille meile kätte toimetas Cav. Haljandi lesk, Clarissima Domina Ülle, oli jäänud meile adresseeritult suurmehe kirjutuslauale Rooma lähisel Mazzano Romanos. Kahjuks olime Roomast lahkunud mõni nädal varem.

Perekond Udam on jäänud meie pere jaoks loomuomase sügavuse ja tagasihoidlikkuse suureks eeskujuks.

Meie suguvõsaföderatsiooni esindajatena oleme saanud kõrge õnnistuse Eesti Kirikute Nõukogu konservatiivsete konfessioonide piiskoppidelt ja peapiiskoppidelt selle provintsi vanima teadaoleva organisatsiooni *Conventus Terra Mariana, Paavsti õnnistus aastast 1201.a.D. Roma*, Paavsti pühitus ja kinnitus 1215.a.D., traditsioonide taastamiseks. Lisaks kohaliku vaimulikkonna õnnistatud juhtimisele oleme tänulikud ka paljudele vaimulikele juhtidele kogu Euroopas.

Vaadanud üle põhjamaises Tallinnas viimati kirjapandu, on rõõm märgata, et minu rokokoolikult veiderdavaid vinjette sirgeldav pliiats on lõppeks rahunemas.

Jõulud tahaksime Maarjamaal veeta. Pärast Sitsiiliat oli pliiats kaua teritamata. Järgmisel reisil Dalmaatsiasse tekkis küll vajadus pliiatsit teritada, aga olime seal vaid nädala ja autoga. Nii ei suutnud kontemplatsioonide lahtikirjutamiseks keskenduda. Aga mere idarannik hoiab meeled ikka veel laetud.

Pärast minu kontemplatsiooni mentaalsest apokalüpsisest 21.12.12 saabus palju küsimusi. Lugesin kirjatüki uuesti läbi, aga lisada pole midagi, kõik on öeldud. Naljamehed on minule veel ühe nime andnud: armagedoonlane. Harmagedoni mäe järgi oleks õigem vist öelda harmagedoonlane.

Maailma lõpu kuulutamiseks puuduvad minul igasugused taevased juhised. Tean, nagu Teiegi teate, et Armagedon on meie jaoks käivitunud kohe peale selle väljakuulutamist Pühakirjas.

Kaasaegne teadus, tänu kõrgtehnoloogilisele progressile, tõendab veenvalt Jumala olemasolu ja Pühakirja faabula vääramatut õnnestumist läbi kogu meie tsivilisatsiooni arengu. Mida peaks teadus selle teadmisega peale hakkama, kui meie ei suuda prognoosida järgnevaid arenguid? Tuleb vaid usaldada meie valitsejate head tahet teadussaavutuste varjamisel.

Varjamatu hullus kuldasika orjamilisel näitab, et meie valikuvabaduse krediit on ammendunud – kuhu veel?

Meie jaoks on Armagedon ainus rõõmusõnum, mis on veel jäänud.

Prohvet Muhhamedi suhu on pandud sõnad: Kuni inimene elab, siis ta magab, kui inimene sureb, siis ta ärkab.

Usun, et meie kõik oleme Looja lapsed, aga ühed ei tea seda mitte. Kahjuks on need, kes on taevasesst tarkusest ilma jäetud, on oma tarkuses rõhutatult enesekindlad, aga öeldud on, et ei ole suuremat enesekindlust kui harimatuse enesekindlus. Inimene ei vali kutsutuid, kutsutuid valib meie taevane Isa ainuisikuliselt. Meie palvetame nende õnnetute eest, kes pimeduses elama peavad.

Oma väsimuse tõttu olen palunud ennast erru arvata mitmetest ametitest. Oma otsusega 21.11.13 olen peatanud ajutiselt CTM tegevuse ja minu suguvõsaföderatsioon on olnud volitatud mind reservi arvama, kui CTM ja OAM Magister Generalis emeeritus.

Juba ametist vaba mehena sain lõbusa kaemusliku elamuse, just nagu butafooria tõrje reklaami – vt. Contemplationis 30.XI 2013.a.D.

AVALIK KIRI

CONTEMPLATIONIS

30.XI 2013.a.D.

Tänases hommikupalvuses kirkastus minule kaunis nägemus liberaaldemokraatliku ajastu rüütlimängijatest. Kutsutud olid kõik n.ö. sõltumata religioonist, sotsiaalsest ja poliitilisest kuuluvusest, seksuaalsest orientatsioonist ja nahavärvist.

Mida rohkem mängijaid, seda suurem austus rüütliagade mälestusele. Innustunult mängivad isegi rüütlite poolt orjastatud alade pärismaalased pärisrüütleid.

Immatrikuleeritud pärisrüütlike suguvõsade järeltulijaid kutsuvad uutesse rüütelkondadesse koondunud mängijad hellitavalt: "Meie fännklubi".

Minule, kui igavikurahva esindajale, meeldiks liberaalse demokraatia teooriad väga. Kahjuks ei ole veel jõudnud piisavalt süveneda Francis Fukuyama mängudemaa võludesse, aga ajaloo lõpu mõte³ on ju iseenesest ilus.

Üks melodramaatiline naeratus elule ja elu naeratab Teilegi.

DEO GRATIAS

Stud. Dei Ioan

³ Francis Fukuyama. The End of History and the Last Man, 1992.

Nb! Seisuslik-õigusliku printsiibi õigustatud kandjaks liberaaldemokraatlikus ühiskonnas on endiselt esimene seisus, mida kannavad tunnustatud religioonide vaimulikud juhid. Aristokraatia on ametlikult tunnustatud ainult riikides, kus riigipeaks on monarh.

Püha Maarjamaa põlisasukatel on halvad mälestused rüütliageadest, seetõttu on väga normaalne, et nemad on liitunud vabamüürlaste jms., kus ei esitata seisuslikke nõudeid. Mindki on kutsutud liituma massoonidega alates aastast 1969 ja roosiristlastega umbes samal ajal.

Kui mind poleks määratud olema esimese seisuse hoolekandja, siis oleksin kindlasti juut, vabamüürlane või kommunist. Minul on olnud au kasvada koos nii kommunistide laste, nii vene laste, kui juudi soost lastega. Olen alati öelnud, et minul oli õnnelik lapsepõlv. Sakslasest sõjavangi pojana ei märganud mina küll mingit diskrimineerimist meie hoov seltskonnas, nagu ehk keegi arvata võiks. Kõik muulased olid omavahel solidaarsed. Mäletan, kuidas tänaseni sõber, väike juudipoiss, kutsus mind kõrvale ja küsis vandenõulaslikult: "Miks eestlased räägivad, et meie oleme kavalad?", ja vastas: "Ise nad on kavalad, meie oleme targad".

Muulastena pole meie delikaatselt sekkunud selle karmi ajaloo maa põlisasukate tegemistesse.

Huvitav, et minu juudi sõbrad on minul soovitanud massoonidest eemale hoida. Miks siis räägitakse, et kõiges on süüdi juutide ja massoonide omavaheline vandenõu? Minul on olnud au tunda kõige kõrgema asetusega vabamüürlasi siin ja mujal. Oleme sageli päevi ja öid maailmaasju arutanud. Väga meeldiv seltskond. Noortes loožides on vast veel liiga palju isetegevuslikku entusiasmi. Muidugi oleme kõik näinud, kuidas kohalikud põllemehed avalikult väidavad, et nemad valitsevad kogu maailma. Eestis on nemad minu nägemuses tõesti ainuke hästi töötav organisatsioon ja aja jooksul, nagu arvata võiks, saavad need, kes salaühingu mainet kahjustavad, omade poolt korrale kutsutud.

Väited, et müürimeistrid ehitavad uut ja paremat maailmakorda eeldaks muidugi salaühingu paremat läbipaistvust. Siis kaotaks väärtuse väide, et nagu massoonid oma uue riigi ehitamise missioonil infiltreeruvad teistesse struktuuridesse, et neid seestpoolt kahjustada või üle võtta. See oleks ehk võimalik ainult arenevates või arengupeetusega riikides või riigi sarnastes moodustistes. Vanad ja arenenud riigistruktuurid teevad peaaegu varjamatut koostööd kõikide nende haldus- või mõjuväljas olevate kehanditega, kui see ei ole vastuolus riigi põhiseadusega, mis on kooskõlastatud rahvusvaheliste õigustega.

Eestis ei ole asjakohane rääkida salaühingutest ja nende vandenõudest, sest et väikeses sootsiumis on kõik põlled jms. hästi nähtav.

Igatahes minule Eestis meeldib. Hirmuga mõtlen meie ümberasumise tähtaegade peale – kolmas kord saime oma kodakondsuse vahetamise avaldust pikendatud.

Pliiats hakkab taas nüriks jääma, teise adventipäeva hommik hakkab kätte jõudma, kohekohe annan oma enesepaljastuse emand Marika Katarina kätte tsenseerimiseks.

Täna küsijaid ja neid, kes ütlevad, et nemad küll mõtleavad kaasa minu mõtisklustele, aga ei taha küsimustega tüli teha. Teadke, et selline suhtlus on ühele penskarile puhas rõõm. Pealegi olen nüüd ametist vaba mees, seotud ainult väga marginaalse vaikimisvandega, st. võin olla rohkem, kui näin, kuid tean, et vaskmündina mu hind on aus, ülehõbetatult olen valeraha vaid.

Täna suhtlemast!

II osa

Minu küsimused

Usun, et minu enesetuvustus võimaldab minu isikut nüüd vähem müstifitseerida. Elame kõik koos selles müstilises maailmas, kus on minu ja minu sõprade veendumusel targem elada usus ja ustavuses ja Pühade Saladuste austuses, kui asuda pooltõdede teadustele uusi sekte rajama. Teadmine, et meile pole meie arengus ette nähtud rohkem teada, kui parajasti antud, ongi ülim üliteadvus - kas pole?

Enne, kui tulen oma põhiküsimuste juurde, küsin Maarjamaa pärismaalastelt: "Miks jääb mulje, et sinne tark ja töökas rahvas lepib näilise vabadusega? Kas näilise vabaduse valik on ka vabadus – on ju?"

Sellel taustal imetlen oma väheseid sõpru nende **loomumase julguse eest elada**, väljendada oma tahet ka lihvimatult ehedalt ja väärmatu aususega nagu teemantit. Kindlasti on ka päris eurooplaste hulgas tüüpe, kes naudivad ennast teemantite lihvijatena, aga kardavad briljante - kardavad vastutust lõpetatud töö ees.

Üllatav on, et keegi pole küsinud, kas lõpuaegadel tuleb valitsema kollane rass⁴, nagu olete kindlasti märganud räägitavat. Mina olen seda ennustust kuulnud nii kaua, kui kaua mina ennast siin reaalsuses mäletan.

Teostunud on Hiina RV⁵ ammu prognoositud võimsa majandustõusu läbimõeldud arengud ja kindlustumine maailmaturul. Odava tööjõuga riigist on saanud riik, kes pakub tööpuuduses vaevlevale Euroopale ja Ameerikale tööd. Transatlantiline võrgustik ei tea, kuidas seda oma rahvale serveerida. Oleme sunnitud karmistama sisekaitse nõudeid ja piirama sõnavabadust.

Valge mehena mõistan olukorra tõsidust ja pean liberaal-demokraatlike vabaduste ümberhindamist tekkinud olukorras kõigiti põhjendatuks. Kompensatsiooniks võib pakkuda rohkem vabadusi, mis hetkel näivad vähem sisulised nagu kõikvõimalikud seksuaalvabadused ja nn. kergete narkootikumide leviku seadustamine.

Kardan siiski, et lääne kultuur on valinud vale arengutee. Individualistidena ei suuda meie ennast allutada kollektiivsele mõtlemisele globaliseerivas maailmas. Hiinlastel on aastatuhandete pikkune suurte rahvamasside juhtimise kogemus läbi kollektiivse mõtlemise. Hiinlased on hästi organiseeritud, töökad, targad ja moraalsed just suurte kollektiivide arenguvõime tagamisel. Hiina kauaaegne ja ulatuslik ettevalmistus maailmas uut korda luua on ajastatud realiseeruma täpselt - nüüd, kui valge mass on ennasthävitavasse langusesse juhitud. Seda hetke on hiinlased ja mitte üksi nemad - kaua ja korralikult ette valmistanud. Piisava tähelepanuta on jäänud Hiina RV poliitilised konstruktsioonid. Hiina RV Kompartei on pidanud vajalikuks toetada viit suurimat religiooni kohapeal, sh. ca 20 miljonit katoliiklast Hiinas. Meie mõistes on 20 miljonit palju, Hiina RV mõistes on see mõistlik perspektiivi arvestav investeering. Kõige enam tuleks jälgida Hiina RV võimsaid investeeringuid kõrgtehnoloogiatesse, innovatsiooni ja teadusesse üldse. Oswald Spengleri õpetust õhtumaa allakäigust⁶ ei hinnanud me enam, kui ilukirjandust nagu ka teadmist ex oriente lux. Hiina ei ole üksi. BRIGS plokk, EurAsia liikumine ja Venemaa Tolliliit on nagu väärmatu jõud.

⁴ Mongoliidne rass e. kõnekeeles kollane rass – üks kolmest põhirassist.

⁵ Hiina RV – näidisvalik, vabandan kõikide mongoliidse rassi esindajate ees.

⁶ Der Untergang des Abendlandes.

Minu kantava skafandri "parim enne" on juba möödas. Usun, et uus antakse pisut kollakamas toonis. Teiegi olete Looja vaimus alati elanud, elate nüüd ja tulete jälle. Ainult madalamates egegorides ei ole see teadmise avalik.

Loodusõpetusest mäletame, et kohanemisevõimelisemad isendid on elamisväärsamad.

Mitte ainult naiste kauniduse, aga ka tarkuse suure austajana annaksin Hiina tõsidusega esitatud küsimused vastata pigem valitud daamidele. Minu emand Marika on lisaks kõigele ka minu tervise hoolekandja. Nii tean, et tema minule liiga ei tee, st. et tema teab millised vastused minu tervist ei kahjusta ja nii saan ma kuulda ainult makiavelliliku osavusega esitatud minule meelepärasteid vastuseid.

Õnneks on minul üks kõrgesti haritud ja tõsi-õigeuskne õde Julia, kes oma mehest hoolib rohkem, kui minust, nii et temalt võiks Hiina küsimuses ausaid hinnanguid oodata. Kahjuks ei meeldi õde Juliale, et mina ennast tema tuntuks ehiksin, sellepärast avaldan ainult Clarissima Domina ristinime Julia.

Õilis Julia oli see, kes minu nooremas eas mind ikka noomis minu rokokooliku väljenduslaadi pärast. Moekunstnikust õppejõul oli ja on kindlasti naljakas kujutleda pea kahe meetrist ja 120 kilost barbarit rokokoolikus vormistuses. Isegi hilisbarokis oleksin vägagi kohmakas.

Tõsi-õigeuske õe vastus meie mongoliidse tuleviku asjus nagu oodata võiski oli, et kõik on Kõigeväelise Looja kättes - meie võime muretseda, loota ja rõõmustada, läheb nagu Tema tahab. Ja meie teame: kõik mida tema teeb, on hästi tehtud.

Meie kaasmaalased võivad vägagi tänulikud olla õde Juliale ja minu majandusteadlasest emand Marikale, kes kandsid enne Eesti Euroopa Liiduga liitumist ülesannet pärast ajaloo alandusi tõsta siinse rahva eneseväärtushinnang võrdsete tasemele. Selline ülesanne oli antud mitmetele organisatsioonidele, aga meie poolt juhivad võtsid kohustusi nii õnnestunult, et paljud kaasmaalased jäidki uskuma, et nemad ongi need, keda kõik muud rahvad 800 aastat ootama on pidanud.

Olen ikka soovitanud eeskuju võtta ühelt teiselt palju kannatanud, aga väga väljavalitud rahvalt, kes on juhitud põhimõttest, et ole rohkem, kui näid. Nii on nõ. põõsast juhtimine vägagi efektiivne olnud.

Kuula naist, kui oma arvamust kujundad.

Kas matriarhaat? Miks mitte, kui tekivad objektiivsed põhjused.

Päris naiste alalhoidlik pere ja kodu armastus koos empaatiavõimega oleks ju parim, mida ühiskond vajab.

Tark loodus on meie emandatesse programmeerinud toimetulekuvõimekuse nii võimsalt, et olukorras, kus mehed viibivad kaua sõjas, jahil, kalal või on kas meremehed või lihtsalt seiklejad, suudavad naised enda peale võtta ka valitsemisvastutuse päritolumaal. Eks meiegi ranna emandad siin Maarjamaal peavad rannas valitsema, kui mehed merd künnavad.

Viimane ametlik matriarhaalne riigikorraldus on mosuo hõimul Edela-Hiinas. Kuigi Hiina RV teeb palju, et neid säilitada kui turistilõksu, tahavad noored alustada tavapärasest pereelu. Tavadest tulenevalt prostitutsioon neile ei sobi. Selleks on kaasatud välistöötajad, kes mosuo rahvariites turiste lõbustab.

Raske on uskuda, et keegi kompleksidevaba kaunis daam nõustuks vabatahtlikult riiki valitsema. Päris mehedki peavad teiste teenimist isiklikult alandavaks, kui on võimalik läbi volinike ja emissaride valitseda. Meespalgatöötajad võib olla jõulisem, aga tihti ühiskonna sisulisi vajadusi eirav, arutult edev ja eksperimenteeriv. Kohustada naisi oma rollist loobuma, et meeste töid tegema hakata, oleks sooliselt ikka tõsiselt ahistav. Naisi võiks paluda teostama sotsiaalset kontrolli kõige üle, muidugi kui nad vabatahtlikult nõustuksid.

Olen vanamoodne mehike, vahel unustan ennast, kargan inertselt daamide ees püsti, klõpsutan kandu, avan uksi jms. Väikse viivitusega taipan, kui ebaviisakas ma olen ja kuidas ma pärsin naisõiguslaste pingutusi võrdõigusliku korra loomisel. Õnneks on hakatud taas sahistama meesväärtuste ja naisväärtuste erinevusest. Kas karm loodus?

Olen ülimalt uhke, et olen Maarjamaalane ja et meie taevane kuninganna, Pühim Jumalaema Neitsi Maarja, on Maarjamaa ja kogu kristliku maailma Esileedi ja kogu kristlik maailm kummardub ühe Clarissima Domina ees. Meenutan, et kristlasi on Planeedil Maa ca 2,3 miljardit, s.o. ca 33,3% kogu rahvastikust⁷.

Vaadelgem juba käivitud raskeid aegu kui Taevast õnnistust nii minule kui Teile kui kogu meie kaasaegsele nurjatusele.

Vaadelgem raskeid aegu kui kutset meelearandusele nii nagu see toimus kuldvasika eelmise kummardamise aegu.

Kartke enesekindlaid inimesi, kes on nagu sportlased, sest neid on dresseeritud ennastületava enesekindlusega võitma. Olen suurema osa oma elust spordiga kokku puutunud ja julgen väita, et elu ei ole sport. Spordis on teil treenerid, kes teie eest mõtlema peavad, et teie sooritust ei koormaks vähimgi kahtlus, et teie ei ole parim, sest ainult parimad võidavad. Sotsiaalsele vastutusele, mitte isiklikele saavutustele on rajatud igavese elu vääramatu õigus. Hirmust oma hullu enesekindluse ees annan kõik oma alateadvuse üliteadvusesse kantud kontemplatsioonid oma õpetatud vendadele, nii vaimsetele kui vaimulikele juhtidele üle vaadata. Ja paljud kahtlase väärtusega müstilised kogemused arvatakse armulikult praaki, et Teile, hea kaasmõtiskleja mitte puru silma ajada.

Minu jaoks võtab kõik küsimused kokku üks ja peamine: "Miks on meie Issanda teed nii äraarvamatud?"

- a) Miks on meie Issand valinud mind, ideaalikaugelt harimatu barbari Teiega mõtisklema, hea kirjasaatja? Mitte minu armastuse pärast Teie vastu, mida minul ei jätku vajalikul määral, et olla Jumala sarnane tähenduses DEUS EST CARITAS⁸, vaid tema, meie Taevase Isa, armastusest meie vastu – ka minu vastu.

Küllap veendusite nüüd, et olen üks tavaline mees ja andestate, et mitte imemees. Usus ja ustavuses, alati Teie kirju oodates, meie Jumala alandlik õpilane.

Kokkuvõtteks sobitasin siia ühe minu mõtisklustes osalenud kultuuriteadliku autoriteedi kriitika.

MOSAIKI KOKKU PANNES...

Aitäh autori eest, kes usus ja ustavuses on kuuletunud Jumala antud südamevalu kutsele.

Aitäh, et Õpilane ei ole mitte sulgunud hirmu müüri taha, et seal end turvaliselt välja vabandada kirjaoskamatusena ja alahoidliku sooviga vältida häbistavat hullu enesekindlust.

Aitäh võimaluse eest kaasa mõtiskleda, saamaks osa varjatud sisekaemusest ja kirkastumisest .

Aitäh vennale naisväärtuste tunnustamise ja meie väikese Maarjamaa emandate siira kõrgele kiitmise eest.

⁷ Barret & Co. Statistika

⁸ Jumal on armastus – lad. k. Caritas = kr. k Agape

Aitäh, et pildile, mida Looja lastena oma rännakukaaslastest kild killu haaval aegade vältel kokku paneme, on lisandunud sügavaid, kirkaid ja mis peaasi - ausaid värve.

Aitäh, et saame koos tänada Taevase õnnistuse eest, mis läbi raskete aegade meelega paranduse lõpuks lunastusele viib.

Kiidetud olgu Tema Nimi nüüd ja igavesti!
Aamen.

Julia
Küünlakuul, a.D. 2014.

Ioan Arendia Elita von Wolsky
Stud. Dei